

STICHTING RADIOGEMEENTE

PREKENSERIE JAARGANG 61 NR 13

Schriftlezing:

EXODUS 12 : 21 – 23 EN

JOHANNES 12 : 12 – 14

EN 14 – 1 – 4

STAAT JE KOFFERTJE KLAAR?

DOOR KLAAS DE BOER

Gehouden op

8 december 2013 in de

Regenboogkerk te

Oegstgeest

Ja, lieve mensen, staat je koffertje klaar? Nou, dat staat meestal klaar als je op vakantie gaat. En ik weet wat inpakken is! Dan nog een laatste controle en dan zegt mijn vrouw: “De koffer staat klaar, hoor.” Natuurlijk is dat belangrijk: Staat je koffertje klaar?

Mensen bereiden zich voor op het Kerstfeest. Half november zag ik de eerste kerstversieringen al. Half november! En een week later kwam de eerste kerstboom erbij. En nu? Winkels en straten stralen kerstsfeer uit. Het lijkt wel of het steeds vroeger begint. Glitter... Glamour... Ja, Kerstfeest dat vier je toch? Allicht. Natuurlijk. Gezelligheid. Wat eten we met de Kerst? Wie nodigen we uit? Bijna klaar voor het feest en dan zou je ook kunnen zeggen: “Koffers gepakt. Klaar.”

Nu, dat is in feite Advent. Dat zie je ook in het Oude Testament in Egypte. Vierhonderd en dertig jaar hebben ze daar gewoond en nu staan ze klaar voor vertrek. De bovenkleding naar boven opgebonden, een riem er omheen, sandalen aan en je staat in de stilte te wachten tot je vertrekt. Ze horen nóg de Doodsengel gaan... Maar overal waar aan de buitenkant het bloed gestreken was aan de deurpost, gaat de Doodsengel voorbij. Verwachting... Koffers gepakt.

In vroegere tijden was er een enorm opgewonden stemming in de stad als er een koning kwam. Dan voelde je dat er iets belangrijks ging gebeuren. Er waren herauten die die komst aankondigden en dan wist je: er komt een speciaal iemand. Er gaat wat gebeuren. De wegen werden kuilvrij gemaakt, de paden werden geëffend en er was een enorme drukte, want... de koning komt!

En nu? December tweeduizend zoveel? Dé Koning komt? Merken we er wat van? Ja, de Koning komt en je viert met je kinderen en kleinkinderen Sinterklaas. En ze zingen: “Vol verwachting klopt mijn hart...” En je zegt: “Hij komt, hij komt, hij komt” En dan is er zo’n belhamel die roept: “...die goeie ouwe Sint.”

En je denkt: ja, waar zijn we nou mee bezig?

Hij komt... Dat is een andere verwachting. Huizen gezellig. Winkels en steden vol. Cadeaus kopen... Wij hebben andere verwachtingen. Je moet toch klaar zijn voor het feest? Staat je koffertje klaar? Het feest voor de grote Koning. Ons Advent is uitzien naar de Verlosser. Net zoals die oude Simeon en Anna, oude mensen. En wij? Ja, vanavond hier in de Regenboogkerk prachtig! Een geweldig koor, superorganist en zingen maar. Dat mag. Gelukkig wel. En je zingt vanuit het duister naar het licht.

Advent: er staat iemand voor de deur. Jezus zegt het Zelf: “Zie. Ik sta aan de deur en Ik klop.” Hij wil ontvangen worden. Hij wil gezien worden. Elk jaar is Advent een klop op de deur. Weer een jaar dichterbij de komst van Jezus. En dat feest zie je duidelijk voor je. Dat is wat anders dan ons Kerstfeest, waarbij een eigenaar van een groot café niet eens weet wat Kerst betekent. En dat mensen niet eens weten wat Kerst heel intens inhoudt. Ja, de kassa moet draaien. Maar je wordt er niet aan herinnerd dat Jezus terugkomt. Je ziet mensen lopen... Koffers vol met cadeaus. Als het grote Cadeau maar niet vergeten wordt. De Koning komt. En je beseft, dat dan alleen maar dat feest betekenis heeft. Dat dan alleen maar dat feest glans en glitter en vreugde geeft.

Staat je koffertje klaar? Ja, allicht. Maar wordt het belangrijkste niet vergeten? Het gaat toch om de toekomst? Dan moet je toch verwachten en niet, zoals het koor zong, slapen? Ja, die wederkomst van Jezus wordt naar de achtergrond verwezen. Die hoort er niet zo bij. Alhoewel er een dominee is die zegt: “De komende vijftienvintig jaar zal het plaats vinden.”

Nee, die wederkomst van Jezus die zie je niet op pamfletten of in versieringen. Ik stond met zo’n klein meisje, dat net kan lezen, te kijken naar een plakkaat op een winkelraam: Thema van een dienst. Ze kijkt naar me en ze leest het voor: “Je zus komt.” “Meid, even goed lezen. Je weet toch wat er staat?” Ze keek nog een keer: “Je... Jezus komt.” Je zou er haast een preek over houden.

Maar het wordt een beetje weggedrongen: Jezus komt. Want we hebben het toch goed, al is er een beetje crisis, al is er een beetje economische malaise? Wij hebben genoeg andere dingen te doen. Nee, liever nog even wachten.

Dan denk ik terug aan een broeder die ik jaren geleden ontmoette. Ik gaf iedere woensdagavond Bijbelstudie en als ik er was zei hij: “Voordat je nu terugrijdt, kom je bij mij een kopje thee drinken.” Nou, dat deed ik. Het waren prachtige woensdagavonden.

De afsluiting was ook altijd mooi. Dan liep ik zo door de lange gang naar de achterkamer toe en in die lange gang één kapstok waar alles aan gehangen kon worden. Dat was natuurlijk geweldig. En eronder stond iedere keer een koffertje. Ik durfde het hem niet te vragen: “Waar dient dat koffertje nu voor?” Iedere keer liep ik er voorbij. Dan zag ik weer dat koffertje staan en dan dacht ik: waar zou dat nu voor zijn?

Ik had dat een week of zes zo bekeken en ik dacht: vanavond vraag ik het hem. Ik zei: “Nu kom ik iedere woensdag bij je en iedere woensdag word ik getroffen door dat koffertje onder de kapstok. Waar heb je dat nu voor?” Hij zei: “Dat is toch simpel.” Ik zei: “Simpel? Leg eens uit.” Hij zei: “Stel je nu eens voor, dat de Here Jezus vannacht komt, dan staat mijn koffertje klaar en dan heb ik alleen maar mijn koffertje mee te nemen en dan weet ik dat ik gereed ben.”

Ik zei: “Wat zit erin?” “Nou, Mijn Bijbeltje, een foto van mijn vrouw, wat herinneringen, een kleed...” Ik zei: “Dus jij bent gereed.” Toen kregen we een heel gesprek met elkaar over: gereed om God te ontmoeten, staat je koffertje klaar. Toen hij overleden was en wij bij de kist zaten, zei ik tegen de kinderen: “Wat moeten we nu met het koffertje van vader?” Ze zeiden: “Stop het maar in de kist. Dan krijgt hij het in ieder geval mee.” Maar ik denk er nog vaak aan terug.

Staat je koffertje klaar? Ben je er klaar voor? Want Advent en Kerst zijn momenten van bezinning en ingetogenheid. Advent betekent: komst, verwachting. En je ziet in de kerkelijke kleuren dat dat donkere paars langzaam roze wordt en met de Kerst wit. En volgende week, de derde zondag van Advent, Gaudete, dan mogen wij het uitzingen: “Verblijdt u. Verblijdt u in de Here te allen tijde, want de Heer is nabij.” Onderweg naar Kerst...

Ja, lieve mensen, wij mogen uitzien naar het licht. Allicht, zult u zeggen. Maar is het al licht voor u? Juist in die donkere dagen word je daaraan herinnerd, dat Jezus als het licht in de wereld kwam. Dat zet je in beweging. Dan gebeurt er wat. Er gaat in het geloof wat gebeuren, hoe klein of

onbelangrijk ook, omdat je licht mag brengen in een duistere wereld om je heen. Want licht staat voor liefde. En licht staat voor vriendschap. Licht staat voor alles wat positief is. Het is het licht dat het duister verdrijft.

Kun je dan begrijpen dat mensen heel veel oog hebben voor licht en dat profeten het hebben gemeld: het Licht dezer wereld komt? En wij mogen het elkaar aanzeggen: het grote Licht komt. Er komt Iemand op de wolken terug. Dat lijkt ver weg, maar het gebeurt. Advent is de kloppende deur van je hart en je mag de deur van je hart opendoen, zoals wij zo vaak zingen. "Kom in mijn hart, Heer Jezus." Misschien kun je het wel nazingen: "Heer, kom bij mij binnen en woon in mij. Woon in mijn huis."

Er is Iemand komende in de wereld. En dan moet je je klaarmaken. Dan moet je klaargemaakt worden, opdat je Hem kunt verwachten en naar Hem toe kunt gaan en kunt zingen: "Vervul, o Heiland, dat verlangen, waarmee mijn hart Uw komst verbeidt. Ik wil in ootmoed U ontvangen. Mijn ziel en zinnen zijn bereid." Daarom die vraag: staat je koffertje klaar? Je koffertje met daarin: geloof, hoop, liefde?

En Jezus? Die is naar de hemel gegaan om plaats te bereiden als een kwartiermaker. "En," zei Hij, "daarna kom Ik weer. Dan kom ik terug op de wolken." En als je Hem kent, mag je het uitzingen: "Hosanna, gezegend is Hij die komt." Dan mag je het uitzingen: "Het grote Licht is reddend verschenen." Eeuwig leven. Toekomstmuziek.

Zover is het nog niet, maar we mogen wel de kaarsjes aansteken. Mijn kleinkinderen zongen het zo mooi "dat wij zijn als kaarsjes brandend in de nacht". Een klein kaarsje, brandend in een donkere wereld. Daar kun je nooit te vroeg mee beginnen. Staat je koffertje klaar? Dan wordt het licht in je leven.

Lieve mensen, binnenkort vieren we weer Kerstfeest. De Here Jezus is geboren als een klein Kindje. Hij begon als het ware onderaan de trap. En tree voor tree ging Hij Zijn weg omhoog, dwars door lijden, dwars door de dood heen. Met Kerst begon Jezus Zijn lijdensweg. Daar hoeven wij Hem niet in te volgen. Met een beetje schaamte zeg ik dat, want wij kunnen het niet. Die moeilijke weg heeft Hem via de voederbak naar het kruis geleid: Golgotha.

Nu vanavond die vraag: staat je koffertje klaar? Dan moet u niet zijn als die meisjes: lege koffers, geen olie. Dan sta je voor een dichte deur en kom je niet binnen. En je moet ook niet zijn zoals die genodigden voor het bruiloftsmaal. Ze kregen een uitnodiging, maar ze gingen niet. Dat lieten ze aan hen voorbijgaan. En je moet ook niet zo zijn als die zoon van vader. Niet die verloren zoon, maar die andere. Het feest ging beginnen, maar hij? Hij wilde niet naar binnengaan.

Hoe zult u de Heiland tegemoet gaan als Hij u roept? Wat zing je dan? "Hoe zal ik u ontvangen? Hoe wilt Gij zijn ontmoet?" Hoort u wat dat lied zegt? Hoe zal *ik* U ontvangen? Niet: hoe zullen *wij* U ontvangen? Of: hoe zal *men* U ontvangen? Nee, hoe zal *ik* U ontvangen?

Want geloven is een hele persoonlijke zaak. Geloven mag je ook samen doen: zingend in de kerk, overal. Maar geloven, dat is een persoonlijke zaak tussen u en de Here God. En Advent en Kerst zijn van die persoonlijke momenten dat je die relatie met de Heer mag onderhouden. Zonder die momenten is je geloof dood en koud. Hoe zal ik U ontvangen? 'k Lag machteloos gebonden, jazeker, maar Jezus kwam en maakte je vrij. Bevekt met zonden, jazeker, maar Jezus kwam en Zijn bloed maakte je schoon. Hij kwam en reinigde mij. Daar moest God heel diep voor bukken. Hij kwam zelfs in een voerbak terecht.

En als wij nu straks Kerstfeest vieren, dan mag je dat doen met een dankbaar hart. Net zoals ze dat deden bij dat Kinderkerstfeest. Ze hadden in de kribbe een spiegel gelegd. Tegen de gemeente werd gezegd: "Dan moet je straks in de kribbe kijken en dan kun je precies zien waar Jezus voor gekomen is en voor wie." En nóg zie ik die hele gemeente gaan: oude mensen, jonge mensen en ze keken in de kribbe en... ze zagen hun eigen gezicht. Ze zagen hun eigen spiegelbeeld: "Ook voor mij is Jezus geboren. Ook ik mag Advent vieren. Ik mag die Heiland verwachten."

En wat zal ik dan ontvangen? Dan ontvang je een stukje verwondering. En je ontdekt dat je niet buiten Jezus kunt. Je lege handen worden volgemaakt met Zijn grote daden.

En dan? Dan is er God, een God die hoort. Een God die naar je luistert. Een God die je kent. Een God, die je vandaag hier in de kerk ziet zitten en zegt: "Mensen onderweg naar het feest, staat je koffertje klaar?" Ben je gereed om de Heiland te ontmoeten? Ga dan niet alleen, maar zoek je heil bij Jezus alleen. Dan is al uw hoop op Jezus gericht, want dan is Jezus ook voor u het eeuwige Licht.

Staat je koffertje klaar? Over nadenken... Zing het maar samen met het koor vanuit uw hart: "Dan is al mijn hoop op Hem gericht: Jezus, het eeuwige Licht." Amen.